

Den svundne Lykke

KINEMATOGRAFISK DRAMA
I 40 AFDELINGER
udført af
DANSKE KUNSTNERE

KØBENHAVN

1912

Optaget af

FILMFABRIKEN »SKANDINAVIEN«

SØREN NIELSEN — KØBENHAVN

PERSONERNE

Anatole de Bregard Hr. Frederik Christensen.
Gilberte de Bregard |
Louise de Bregard | hans Døtre | Fru Alma Lagoni.
Valreas Frk. Emma Christiansen.
Valreas Hr. Lauritz Lauritzen.
Louis de Sartory Hr. Holger Schmidt.
Lille Georges * * *
Baron de Valvert Hr. Jørgen Lund.
Baronesse de Valvert Fru Vera Brechling.
En Tjener hos Gilberte.
En Tjener hos Valreas.

AFDELINGER

1. Solskinnets Børn.
2. Glade Timer.
3. En Frier til Gilberte.
4. Forlovelsen deklarereres.
5. I Parken.
6. Smertelige Erindringer.
7. Mindets Magt.
8. Bebrejdelser.
9. Gilberte som Husfrue.
10. Frokost med glade Venner.
11. Louise introduceres i Hjemmet.
12. To Maaneder senere.
13. Valreas Beslutning.
14. Gilbertes Svar.
15. En Invitation.
16. Gilbertes Mistanke.
17. En uskyldig Samtale og dens Følger.
18. Mistanken bestyrket.
19. Opgør.
20. En skæbnesvanger Beslutning.
21. Det afgørende Skridt.

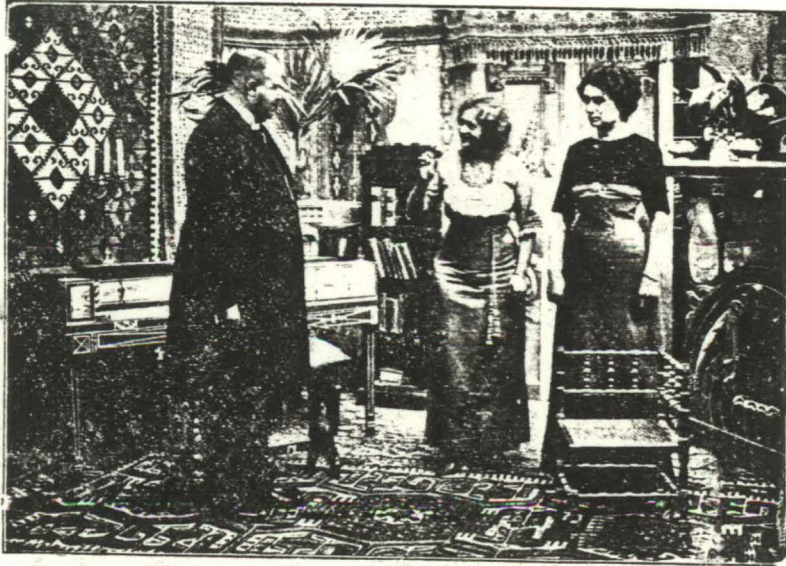
22. Hos Valreas.
23. I Venedig 6 Uger senere.
24. Besøg af Venner.
25. Hævnens Time.
26. Ægtemandens Ankomst.
27. Et bittert Møde.
28. Naade for Valreas!
29. Ubøjjelig.
30. Duellen.
31. Gilberte spaar sin Elskedes Død.
32. De Syges Trøsterinde.
33. En Maaned senere.
34. Bøjjet af Sorgen.
35. Længsel mod Barnet.
36. Gilberte kører til sit Hjem.
37. En ensom Mand.
38. Det sidste Gensyn.
39. Mindets Taare.
40. »Farvel, lille Georges!«

DEN SVUNDNE LYKKE

Den svundne Lykke er Fortællingen om den muntre Sommerfugl, der ubekymret flagrer i Sommerens Sol, glad sugende Honning af Livets Blomst, indtil Vinteren med sit Mørke, sit bitre Savn og raa Kulde dræber den fine Skabning.

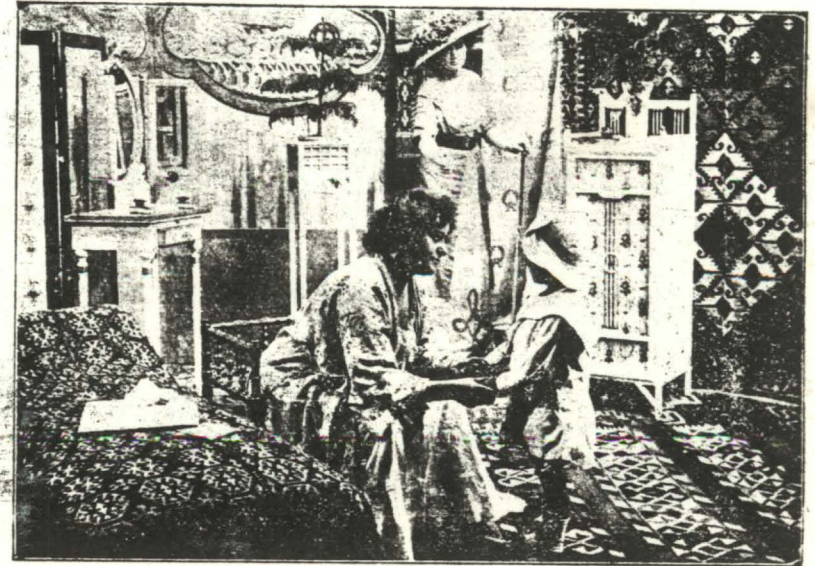
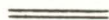
Den unge Gilberte synes at elske Valreas, en ung, belevn Mand, med hvem hun færdes i Ungdommens lyse Dage. Deres Samvær er utvungent og muntert,

En Frier til Gilberte.

men da den rige Hr. de Sartory anholder om Gilbertes Haand, vakler denne i sine Følelser for Valreas. Hr. de Sartorys Væsen er netop saa afmaalt behersket og taktfuldt, hans hele Optræden er præget af Verdensmandens fint udviklede Smag, og da Louise, Gilbertes Søster, alvorligt tilraader sin Søster at gifte sig med Hr. de Sartory, beslutter Gilberte at lytte til sin Søsters Raad.

Valreas er yderst bedrøvet. Da Forlovelsen deklareres, bebrejder han mildt men alvorligt Gilbertes Frafald, han siger hende, at han havde ikke ventet, hun saa hastigt vilde kaste Glemselens Slør over Fortidens Minder.

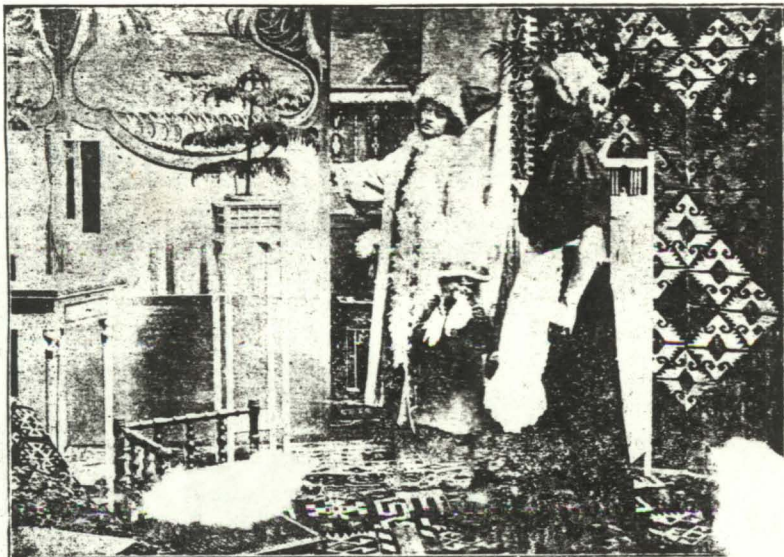

Hjemmets Lykke.

Gilberte lever sit muntre Liv efter Giftermaalet. Livlige Sammenkomster med Venner og Veninder og Om sorgen for hendes Barn, den lille Georges, udfylder Dagene i hendes Liv. Men inderst inde lever Kærligheden til Valreas, og Tiden har ikke formaaet at dræbe den.

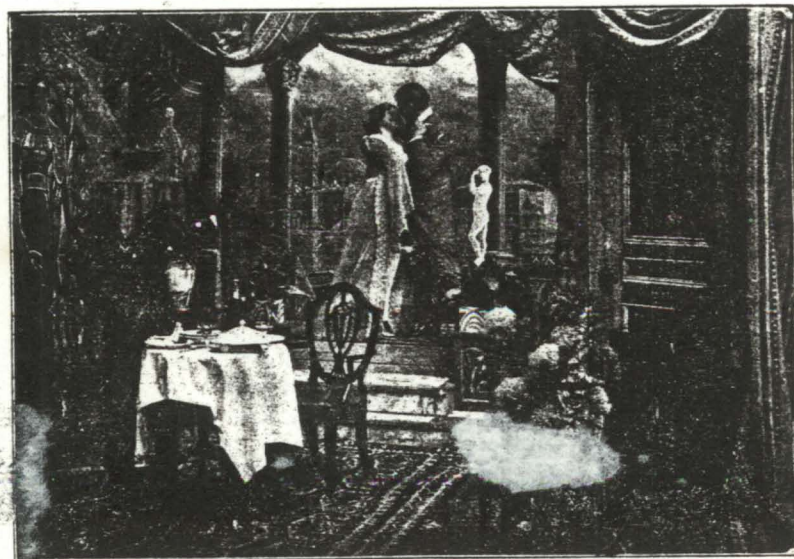
Ægtemandens hyppige men iøvrigt uskyldige Samtaler med Gilbertes Søster, Louise, bringer en længe næret Mistanke til at slaa Rod i Gilbertes Hjærte.

Da hun en Dag tror at overvære et Optrin mellem

En-skæbnesvanger Beslutning.

de To, der er en Bekræftelse af hendes Mistanke, bryder hun alle Skranker og lader sin uberettigede Harme få frit Løb.

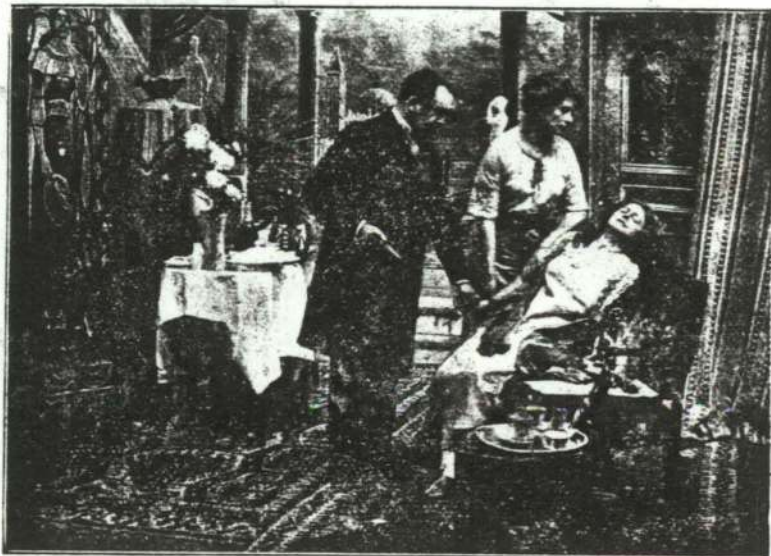

I Venedig 6 Uger senere.

Gilberte bryder alle Broer af og rejser til Venedig sammen med Valreas.

Her lever Parret da i bedste Velgaaende og deres Ungdomskærlighed blusser op under Sydens brændende Sol.

Da ankommer Baron de Valvert, en af Valreas Venner, og bringer ham en Udfordring fra den krænkede og forladte Ægtemand. Gilberte, der kommer under

Gilberte spær sin Elskedes Død.

Vejr med, hvad der foregaar, bønfaller Hr. de Sartory om Naade for Valreas, men de Sartory kræver Hævn — han er ubøjelig. —

Duellen finder Sted og Valreas synker om, dødelig ramt. — En dyb og haabløs Fortvivlelse griber den

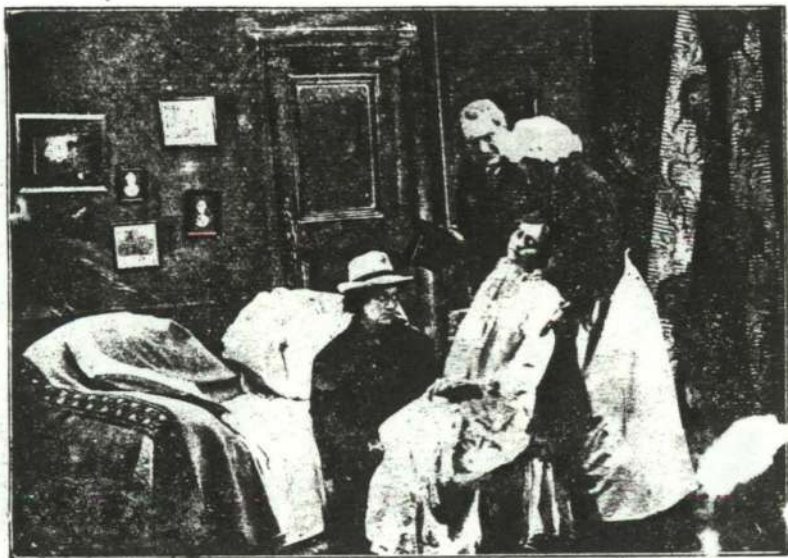

De Syges Trøsterinde.

stakkels Kvinde. Hun har glemt de muntre Dage — kun Mindet om, hvad hun tabte, lever i hendes søndrede Hjærte. —

Og hun ofrer sig for de Syge og Fattige; hun bliver dem en hjælpsom Veninde, en god Søster. — Men aldrig glemmer hun de skønne Dage i Venedig.

Under et Besøg hos en Patient, paadrager Gilberte sig en farlig Sygdom. Hendes Fader og Søster kommer for at hjælpe hende med Raad og Daad. Men det er

Bøjet af Sorgen.

for silde. — Den stakkels Kvinde har nu kun et Ønske,
at gense sin lille Geoges — sit Barn. —

Dybt rystet genser Hr. de Sartory sin fordums Hustru
— og gribende er Gensynet mellem Moder og Barn.
Solen gaar ned i Horisonten, og samtidig slukkes
langsomt Gilbertes Livslys.

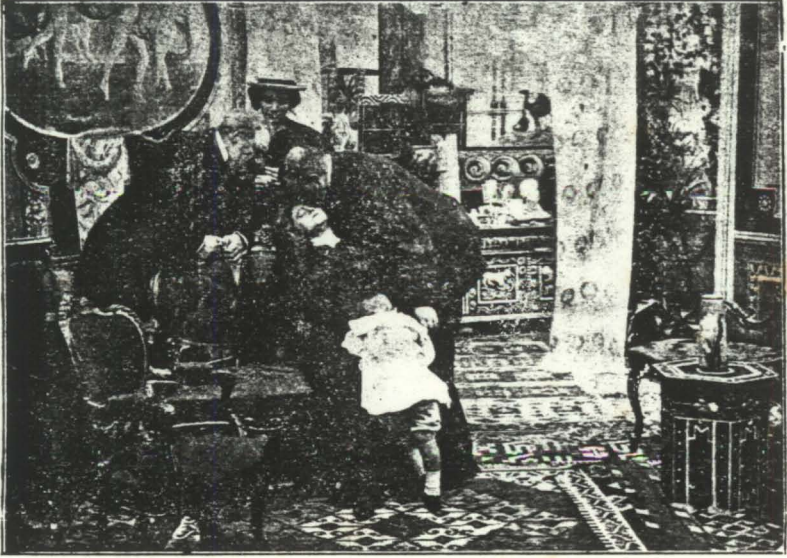
Det sidste Kys, den sidste Taare skænker hun sit
Barn, der — ak for tidligt — har mistet en dyrebar
Moder.

Længsel mod Barnet.

Det sidste Gensyn.

Farvel, lille Georges!

Gilberte elskede Lyset og Glæden; hun taalte ikke Mørket.

Sommerfuglens muntre Flugt er forbi for stedse.